

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P- 2874/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Maji Jurovicki, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKE AUTOCESTE d.o.o., OIB: 57500462912, Ulica Stjepana Širole 4, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Nikši Krešimiru Peniću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika HOK-OSIGURANJE d.d., OIB: 00432869176, Capraška ulica 6, Zagreb, zastupan po punomoćnicima iz OD Olujić, Pezić & partneri d.o.o., Trg Marka Marulića 2, Zagreb, radi naknade štete, nakon zaključene glavne rasprave 18. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 16. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 26.239,98 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. studenog 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena; od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.875,00 €, sve u roku od 15 dana

III Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadom parničnih troškova u iznosu od 1.875,00 € kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-1501/2022-4 od 02. kolovoza 2023. preinačena je presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavenskom Brodu posl. br. P-5/2021 od 09. veljače 2022. te je naloženo tuženicama HOK osiguranje d.d. i Hrvatske autoceste d.o.o. solidarno naknaditi tužitelju AC milenijum plus d.o.o. štetu u iznosu od 20.403,99 € sa zakonskim zateznim kamatama propisanim na ostale odnose tekućom od 09. veljače 2022. do isplate, kao i trošak parničnog postupka u iznosu od 3.753,57 € pa je tužitelj po pravomoćnoj presudi, 17. studenog 2023. izvršio isplatu cjelokupno dosuđenog iznosa naknade štete i parničnog troška s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama u ukupnom iznosu od 26.239,96 €. Prema izreci navedene pravomoćne presude proizlazi da su tužitelj i tuženik solidarno odgovorni platiti

dosuđeni iznos naknade štete, a iz točke 17. obrazloženja presude proizlazi da je u predmetnom slučaju nastupio osigurani slučaj vezan za djelatnost tuženika Hrvatske autoceste d.o.o., a zbog čega postoji i odgovornost tuženika HOK osiguranje d.d. koji osigurava odgovornost za štetu koja može proizaći iz obavljanja te djelatnosti.

Pojašnjava kako u točki 16. obrazloženja pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, proizlazi da je u postupku kao nesporna činjenica utvrđeno da je HOK-osiguranje d.d., kao tuženik, s tužiteljem Hrvatske autoceste d.o.o. 30. studenog 2018. sklopio policu osiguranja od odgovornosti br. 13-0000007909, koja pokriva odgovornost tužitelja u odnosu na njegovu djelatnost.

Nadalje, prema mišljenju Visokog trgovačkog suda RH nesporno je i pitanje odgovornosti tuženika HOK-osiguranje d.d. za naknadu predmetne štete, obzirom je predmetnom policom osiguranja Hrvatske autoceste d.o.o. osigurao svoju djelatnost održavanja i mjera zaštite javne ceste i prometa na njima upravo kako bi se promet na javnoj cesti odvijao sigurno i nesmetano sukladno odredbi čl. 6. st. 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (NN 145/24). Dakle, VTS RH je nedvojbeno utvrdio da je po predmetnom štetnom događaju nastupio osigurani slučaj vezan za djelatnost tužitelja, a da je tuženik prema predmetnoj polici osiguranja, kao osiguravajuće društvo odgovorno tužitelju nadoknaditi u cijelosti predmetnu štetu, s obzirom da je predmetnom policom osiguranja pokrivena odgovornost za štetu koja trećim osobama može nastati u djelatnosti održavanja i mjera zaštite javne ceste i prometa koju u održavanju predmetne prometnice obavlja tužitelj. Tužitelj je u cijelosti isplatio naknadu štete po predmetnom štetnom događaju, dok je odgovornost tuženika utvrđena pravomoćnom sudskom presudom, kojom je utvrđeno da je tuženik, kao osiguratelj tužitelja, odgovoran za pokriće predmetne štete, pa je tužitelj stekao pravo regresnog potraživanja prema tuženiku, stoga predlaže da sud nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije jer je iz predmetne police osiguranja koju tuženik ima sklopljenu s Hrvatske autoceste d.o.o. proizlazi da je predmet osiguranja javna odgovornost prema trećima koja se odnosi na nalijetanje vozila na domaće životinje poznatih i nepoznatih vlasnika pa smatra kako navedena polica ne pokriva odgovornost za štete koje su posljedica naleta na divljač pa osporava tužbeni zahtjev u cijelosti jer nije pokriven policom osiguranja koju je osiguranik tuženika imao sklopljenu s tuženikom u vrijeme nastanka štetnog događaja. Napominje da je u konkretnom slučaju šteta nastala kao posljedica nalijetanja divljači na vozilo što predmetna polica osiguranja ne pokriva pa je zahtjev za isplatu štete po predmetnoj polici osiguranja neosnovan.

Tuženik ističe i prigovor zastare zbog proteka zastarnog roka od 3 godine od dana kada su oštećenici pokrenuli sudski postupak protiv tužitelja jer iz spisa Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu u posl.br. P-5/2021 proizlazi da je tužba predana sudu 10. lipnja 2020., dakle 10. lipnja 2023. protekao subjektivni zastarni rok od 3 godine, pa predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti

3. Tužitelj se podneskom od 13. svibnja 2026. očitovao na odgovor na tužbu ističući da je pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1501/2022 od 2. kolovoza 2023., naloženo i tužitelju i tuženiku kao solidarnim obveznicima nadoknaditi imovinsku štetu, nastalu po štetnom događaju od 6. listopada 2019., koji se dogodio na dionici autoceste kojom upravlja tužitelj. Dakle, oštećenik je u tom postupku ostvarivao svoju tražbinu prema tuženiku kao osiguratelju s kojim je tužitelj u vrijeme štetnog događaja imao sklopljen ugovor o osiguranju od odgovornosti za predmetni štetni događaj, te prema tužitelju kao koncesionaru predmetne dionice autoceste pa je neosnovan prigovor zastare tuženika, jer je zastara prekinuta podnošenjem tužbe 10. lipnja 2020. pa je tuženik

još od trenutka podnošenja te tužbe bio upoznat s postojanjem, opsegom i pravnom osnovom predmetne tražbine, kao i sa svojom obvezom iz ugovora o osiguranju, Dodaje kako je po pravomoćnoj presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 2. kolovoza 2023., tužitelju i tuženiku naloženo solidarno isplatiti oštećeniku iznos od 20.304,99 € zajedno sa zakonskim zateznim kamata i troškovima postupka koji iznos je tužitelj, po izreci predmetne presude u cijelosti podmirio te je time stekao pravo regresu prema tuženiku, kojemu je istom presudom kao solidarnom dužniku naložena obveza naknade predmetne štete po polici osiguranja od odgovornosti br. 13-0000007909 koju je imao sklopljenu s tužiteljem. Naime, tražbina koja je predmet ovog postupka predstavlja regresnu tražbinu solidarno obvezanog dužnika (tuženika) prema drugom solidarno obvezanom dužniku (tužitelju), za koju Zakonom o obveznim odnosima nije propisan poseban zastarni rok, slijedom čega se na istu primjenjuje opći zastarni rok od pet godina iz članka 225. Zakona o obveznim odnosima (NN 155/23). Tužitelj napominje da je regresnu tražbinu stekao tek trenutkom kada je, po pravomoćnoj presudi Visokog trgovačkog Suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1501/2022-4, u cijelosti podmirio štetu, zakonske zatezne kamate i troškove postupka oštećeniku, uključujući i dio obveze koji tereti tuženika kao solidarnog dužnika i osiguratelja po predmetnoj polici osiguranja od odgovornosti, pa je tek izvršenom isplatom tužitelj stupio u položaj regresnog vjerovnika u odnosu na tuženika, budući da je podmirio i dio obveze koji je prema pravomoćnoj presudi teretio tuženika.

Tužitelj ističe kako se u konkretnom slučaju ne radi o tražbini naknade štete, niti o samostalnoj tražbini iz ugovora o osiguranju, već o regresnom zahtjevu solidarno obvezanog dužnika koji je podmirio cjelokupnu obvezu prema oštećeniku, uključujući i dio koji tereti drugog solidarnog dužnika, odnosno ovdje tuženika koji je odgovoran za nastanak štetnog događaja, to tužitelj kao solidarni dužnik koji je isplatio njegov udio, ima pravo na temelju odredbe čl. 1109. st. 1. ZOO-a zahtijevati naknadu isplaćenog, a odgovornost tuženika za naknadu štete po predmetnom štetnom događaju utvrđena je pravomoćnom sudskom presudom VTS-a, kojom je utvrđeno da je tuženik, kao osiguratelj tužitelja, odgovoran za pokriće nastale štete po polici osiguranja od odgovornosti, a kako je tužitelj isplatio naknadu štete za koju je u cijelosti odgovoran tuženik, stekao je pravo regresnog potraživanja prema tuženiku,

4. Sud je u dokaznom postupku prema čl. 220. st. 2. Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 62/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP) proveo dokaze uvidom u dokumentaciju i to u policu osiguranja od odgovornosti (list 6 i 7 spisa), u presudu VTS RH poslovni broj PŽ-1501/2022 (list 8 do 13 spisa), u Uvjete za osiguranje od odgovornosti (list 30 do 36 spisa), u

Sud je pročitao i sudsku praksu koju su stranke dostavile u spis.

5. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Predmet spora je regresno potraživanje tužitelja u iznosu od 26.239,98 € koji iznos je tužitelj, po pravomoćnoj presudi P-5/2021 od 9. veljače 2022. isplatio oštećeniku AC MILENIJUM PLUS d.o.o. na ime naknade štete.

7. Među strankama nije sporno da se pred Trgovačkim sudom u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu pod poslovnim brojem P-5/2021 vodio postupak radi naknade štete po tužbi tužitelja Ac MILENIJUM PLUS d.o.o. protiv tuženika HOK osiguranje d.d. i Hrvatske autoceste d.o.o.

8. Među strankama nije sporno da je tužba u postupku pred Trgovačkim sudom u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu poslovni broj P-5/2021 podnesena 10. lipnja 2020.

9. Među strankama je sporna pasivna legitimacija, odgovornost tuženika i da li je potraživanje u zastari.

10. Neosnovan je prigovor promašene pasivne legitimacije koji ističe tuženik jer u prilogu police osiguranja od odgovornosti br. 13-0000007909 je navedeno kako je predmet osiguranja osiguranje od javne odgovornosti prema trećim osobama koje uključuje i osiguranje od odgovornosti za štete trećim osobama zbog neodgovarajućih kolobara i zaštitnih ograda ili njihovog nepostojanja, a iz točke 14. obrazloženja presude VTS RH a poslovni broj PŽ-1501/2022 od 2. kolovoza 2023., je navedeno „da divljač može doći na autocestu preko silaznih čvorova na kojima nema zaštitne ograde, pri čemu postoji mogućnost i da divljač prođe kroz rupu na ogradi“ j pa jasno proizlazi da je nastupio osigurani slučaj, prema točki 1. b) predmeta osiguranja. Dakle, VTS RH je nedvojbeno utvrdio da je po predmetnom štetnom događaju nastupio osigurani slučaj vezan za djelatnost tužitelja (HAC d.o.o.), a da je tuženik prema predmetnoj polici osiguranja, kao osiguravajuće društvo odgovorno tužitelju nadoknaditi u cijelosti predmetnu štetu, s obzirom da je predmetnom policom osiguranja pokrivena odgovornost za štetu koja trećim osobama može nastati u djelatnosti održavanja i mjera zaštite javne ceste i prometa koju u održavanju predmetne prometnice obavlja tužitelj, a upravo prema točki 1.b. priloga polici osiguranja od odgovornosti kojim je propisan te specificiran predmet osiguranja.

11. Nesporna je činjenica da tuženik HOK osiguranje d.d. policom osiguranja od odgovornosti br. 13-0000007909 koju je sklopio s tužiteljem 30. studenoga 2018. pokriva odgovornost tuženika u odnosu na njegovu djelatnost, prema mišljenju ovog suda nesporno je i pitanje odgovornosti tuženika za naknadu štete, jer je tom policom osiguranja tužitelj osigurao svoju djelatnost održavanja i mjera zaštite javne ceste i prometa na njima upravo kako bi se promet na javnoj cesti odvijao sigurno, nesmetano sukladno odredbi čl. 6. st. 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj: 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17 i 70/19), dakle ovaj sud smatra, a što je utvrdio i pravomoćnom presudom poslovni broj PŽ-1501/2022 od 2. kolovoza 2023. VTS RH a.

12. Prema odredbi čl. 921. i 922. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 78/2015., 29/2018., 126/21, 114/22, 156/23, 43/24, dalje u tekstu: ZOO) ugovorom o osiguranju osiguravatelj se obvezuje osiguraniku ili korisniku osiguranja osigurninu ako nastane osigurani slučaj (čl. 921. ZOO-a), dok se osiguranim slučajem smatra događaj prouzročen osiguranim rizikom (čl. 922. st. 1. ZOO-a). Dakle, kako je u ovom predmetu nastupio osigurani slučaj vezan za djelatnost tužitelja, postoji odgovornost tuženika koji osigurava odgovornost od te djelatnosti.

13. U odnosu na istaknuti prigovor zastare valja navesti da u konkretnom slučaju, predmetna tužiteljeva tražbina predstavlja regresnu tražbinu isplatitelja (čl. 1108. i 1109. st. 1. ZOO-a), za koju nije predviđen neki poseban zastarni rok, mjerodavan opći zastarni rok od 5 godina.

14. Tužitelj je naknadio štetu nastalu trećoj osobi kao jedan od solidarnih dužnika, pa od tuženika potražuje naknadu onoga što je za njega, kao za štetu odgovornog

solidarnog dužnika, platio, pa se ne radi o tužiteljevoj tražbini prema tuženiku po osnovi naknade štete, kako to tuženik pogrešno tvrdi pozivajući se na trogodišnji zastarni rok mjerodavan za tražbine naknade štete, a budući je tužitelj tek plaćanjem stekao predmetnu regresnu tražbinu, plaćanje iznosa naknade koju potražuje je izvršio 17. studenog 2023. te je tek tada imao pravo od tuženika zahtijevati ispunjenje obveze, dakle tek je tada zastara počela teći (u skladu s odredbom čl. 215. st. 1. ZOO a), to se do podnošenja predmetne tužbe nije navršio petogodišnji zastarni rok pa je prigovor zastare neosnovan.

15. Tužitelj je u odnosu na tuženika regresni isplatitelj, kako je tuženik odgovoran za nastanak štetnog događaja, to tužitelj kao solidarni dužnik koji je isplatio njegov udio, ima pravo na temelju odredbe čl. 1109. st. 1. ZOO-a zahtijevati naknadu isplaćenog slijedom čega je odlučeno kao u toč. I izreke.

16. Odluka o parničnom trošku iz točke II i III izreke presude temelji se na čl. 154. st. 1., 155. st. 1. i 2. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 138/23 dalje u tekstu: OT)

14. Tužiteljev trošak, koji je sud našao potrebnim za vođenje parnice, sastoji se od troška zastupanja po odvjetniku, i to troška sastava tužbe i podneska od 13. svibnja 2026. u iznosu od po 500,00 € (Tbr.8.1.), za zastupanje na ročištu 18. svibnja 2026. u iznosu od 500,00 € (Tbr.9.1.), dakle ukupno 1.500,00 € uvećano za PDV 25% u iznosu od 375,00 € (Tbr.46.), dakle sveukupno 1.875,00 €, slijedom čega je odlučeno kao u toč. II izreke.

18. Tužitelj nije uspio u sporu pa je njegov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 1.875,00 € odbijen kao neosnovan i odlučeno kao u toč. III izreke presude.

U Zagrebu, 16. lipnja 2026.

SUDAC:
Maja Jurovicki

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od dostave prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužitelj po pun. uz nalog za upl. sud. pristojbe na presudu
- tuženiku po punomoćniku
- kal 30 dana

Broj zapisa: **9-30889-7e87e**

Kontrolni broj: **05419-34a3d-45cc9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.